

[Hanne Reintoff.]

der altid bekræfter reglen — for selvfølgelig er der også fornuftige betjente — er der næppe noget menneske i Danmark, der for øjeblikket opfatter vores politis moralske standard som af en sådan kvalitet, at det er velegnet til at have med svære behandlingsopgaver at gøre.

Vi har også erfaringer for — det har jeg selv ofte oplevet på de ungdomsinstitutioner, jeg har været på — at netop politiets indblanding kan ødelægge et behandlingsresultat, der har mulighed for succes, fordi det, at politiet kommer til stede, provokerer de unge i ganske utrolig grad, eftersom der sidder i dem et dybt had til det politi, der tit har behandlet dem, skal vi sige mindre blidt. Derfor må vi på det bestemteste afvise, at politiet skal have noget med dette arbejde at gøre, og fastholde, at politiet ikke har noget at gøre inden for den sociale sektor.

Lad mig til sidst støtte tanken om at tage massemedierne i brug til oplysning, til forebyggelse, men absolut ikke til skræmpekampagner. Der må i det hele taget oplyses, og når vi snakker om rådgivning, tror jeg også, vi i meget, meget høj grad skal sætte på forælderrådgivningen. Forældrene er tit ganske hjælpeløse og flakker fra sted til sted for at få hjælp, og de kræver også i høj grad kvalificeret rådgivning i disse tilfælde.

Jeg tror ulykkeligvis ikke, vi kan løse problemet under vores nuværende samfundsstruktur. Men det nytter ikke noget at opgive. Vi må lægge alle kræfter i for at bremse narkotikamisbruget eller lette det for de familier, der på den måde bliver ramt af et samfund, der er usundt, ligesom andre bliver ramt af vores usunde samfund på anden vis.

Axel Ivan Pedersen: Det problem om de narkotiske stoffers farlighed i trafikken, som fru Ellen Strange Petersen har inddraget i debatten uden dog at foretage andet end denne konstatering, bør pådrage sig den største opmærksomhed. Spørgsmålet om stofmisbruges og narkomaners forhold til trafikken i sikkerhedsmæssig henseende er nemlig et overordentlig vigtigt problem, hvorfor jeg skal tillade mig at fremsætte et par bemærkninger herom.

Retsmedicineren professor Jørgen B. Dal-

gaard, Århus, har i en bog om retsmedicin, der udkom i oktober måned, skrevet på side 50 om dette problem, hvad jeg skal tillade mig at citere:

„At indtagelse af narkotika er dødsfarlig for trafikanter og må sidestilles med en stor alkoholnydelse, er formentlig almindeligt kendt. Det gælder også moderne hallucinogener såsom hash og fremfor alt lsd, som er et af de farligste midler, en motorfører overhovedet kan indtage.“

Med dette citat i erindring vil jeg gøre opmærksom på, at internationale organisationer som Europarådet, Verdenssundhedsorganisationen og Økonomisk Kommission for Europa under FN's auspicer i rekommandationer i år meget alvorligt har gjort opmærksom på narkomanens farlige indflydelse på trafikikkerheden. Således siger European Public Health Committee ganske kort og klart:

„Det anbefales, at det forbydes narkomaner at føre motorkøretøj.“

På denne baggrund og med den alvor, hvormed man må betragte udviklingen på det færdselssikkerhedsmæssige område, anmoder jeg om, at spørgsmålet om stofmisbruges og narkomaners fremtidige status som motorførere tages op til alvorlig overvejelse. Hvad disse overvejelser vil medføre, kan jeg naturligvis ikke udtale mig om, men skulle de medføre konkrete forslag i den skitserede retning, vil de uvilkårlig lægge et stort ansvar på lægestanden, om hvilken jeg i øvrigt vil sige, at lægerne i større udstrækning end hidtil bør inddrages i bestræbelserne for at opnå større færdselssikkerhed. Det vil måske medføre speciel lovgivning, for at lægerne i dette arbejde ikke skal komme i konflikt med lægeløftet.

Narkotikaproblemet koster det danske samfund mange penge, og megen nød og elendighed flyder af problemet. Det er derfor forståeligt, at der fra samfundets side ofres betydelige beløb for, om jeg må sige det sådan, at redde, hvad reddes kan. Men det må også forekomme naturligt, at der træffes foranstaltninger, så andre mennesker ikke bliver uskyldige ofre for narkomanernes adfærd i trafikken.

Endelig vil jeg tilføje, at det måske kan have en forebyggende virkning, når de unge ved, at de ved hashrygning betræder et skråplan, på hvilket de en dag kan komme i